

Şüpheler Sarmalı-2

Nureddin Yıldız'ın "Dünya Nasıl Dönüyor?" 59. dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Ümmetimizin korunması gereken taarruzlardan biri olarak şüphelerden söz ettik. Dış saldırıların yanında ümmetin içinden kurtçukların ve çürümelerin oluşabileceğini konuştuk. Bu arada zihnimizde bu şüphelerin neden var olduğu ve niye insanların kendi imanları ve cennetleri için şüphe üretecekleri sorusu olabilir. Bunu çözmeye neden o fitneyi üretenlere cevaplar yetiştirilemiyor, gibi soruların da cevabını bulmamız lazım.

Yoğun biçimde karşılaştığımız endişe ve ithamlardan biri de şudur: Filanca, hadisle sabit filanca konuyu inkâr ediyormuş, cevap vermeyecek misiniz?

Şunu bilmek gerekiyor: Batıl, kenar çizgileri olmayan bir alanda oyununu oynar. Hak ise kurallıdır ve çizgileri bellidir. Batıl, yerçekimi olmadan yürüyen gibidir ve sıçrayarak ilerler. Hakkın ise hem yer hem gök çekimi vardır. Allah boş konuşan batılın adamlarına karşı dolu konuşan müminler yaratmıştır. Dolu konuşmak ve çizgili bir alanda oynamak, çizgisiz bir çölde sıçrayıp gitmek gibi olamaz hiçbir zaman.

Bizim vazifemiz batıl adına şüphe üreten mekanizmaları susturmak değildir. Onlar susmayacaklar, susmazlar. Onlar gündüzün bütün aydınlığına rağmen gecenin ortaya çıkması gibi bir hakikattirler. Gündüz bir süreliğine kenara çekilir ve gece, geceliğini gösterir. Batılın namı hesabına şüphe üretenler elbette Allah Teâlâ'nın huzurunda hesap verecekler. Ama biz her hâlükârda korunmak zorundayız.

Sevgili kardeşlerim,

Kalbimizi ve beyin depocüğümüzü beş saldırı cephesine karşı beş mekanizmayla korumak zorundayız:

Bir: Evvela şüphe ve şehvet diye kalp çürüten bir hastalık olduğunu bileceğiz. Her cazip ve yeni olan, bize giriş noktası bulmamalıdır. Bulacak olursa da bizim aşımız önceden hazır olmalıdır: Allah, Peygamber, ashab-ı kiram tartışılmaz ve ümmetimiz her şeyiyle bizimdir.

İki: En büyük sorunlardan biri, Allah'tan başka gayelerin bulunmasıdır. Sağlıklı yaşamak temel gaye olursa veya etnik kimliği temele alırsak, İslam'dan başka bir sistem temele oturursa kalbim olduğu gibi fırtınalara açık demektir. Allah, ilahım ve rabbim olarak tektir. Şeriatı tektir. Bunun dışındaki her şey de talidir.

Bu bir eğitim felsefesidir. Böyle düşünmek, yani Allah'tan başka konuları tali yapmak, bir kültür-eğitim ve hayat tarzıdır. Bunu becerebilen biiznillah, göğsünü kötülöklere ve şüphelere karşı zırlamış olur.

Üç: Dertlerin altında ezilmeyen bir yürek sahibi olmak gerekiyor. **Korkulardan korkmamak lazım. Daha hastalanmadan hastalık korkusuyla tansiyonu yükselen insan, şüphelere karşı batıktır. Allah'ın galip ve İblis'in ebedî mağlup olacağını iman hâline getirmek böyle olmaz. Sıkıntı, Müslüman'ın öyle veya böyle, maddî veya felsefî konular yüzünden dertlerin altında ezilip gitmesidir. Müslüman, dertlerden büyüktür ve dertlerin ezdiği Müslüman'ın şüpheler pestilini çıkarır.**

Dört: Hiçbir lezzeti ibadet lezzetinin üstüne çıkarmamalıyız. En ağır sıkıntılarımız bile ibadet lezzetimizle bir kenara çekilebilmelidir. İbadetin bütün şekilleri bizim için temel tat alma konusu olmalıdır.

Beş: Allah'a saygımızın yerini alabilecek hiçbir saygıyı düşünemiyor olmalıyız. Vatan, eş, aş, yaşam... hiçbiri Allah ile yer değiştirebilir olmamalıdır.

Belki her biri için müstakil başlık açılması gereken temel korunma noktalarımız bunlardır. Bunlara riayet ettiğimiz zaman, Allah'ın izniyle, şüpheler bizi istila edemez.

Enam suresinin 112-113. ayetlerini, şüphelerin Müslümanlar'ı sürekli neden vurduğunun temel cevabı olarak okuyacağız. Rabbimiz bu iki mübarek ayetinde açık bir şekilde, Müslümanlar'ın içinden bazılarının çıkıp neden bizi hadiste şüpheyle karşı karşıya getirdiği, iman esası gördüğümüz şeylerin birilerinin ağzında neden sakız olduğu gibi soruların cevabını veriyor.

وَكذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوجِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

وَلِتَصْغَى إِلَيْهِ أَفئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرِضُوهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ.

“Her peygambere insan ve cin şeytanlarını böylece düşman ettik. Bunlar (cinler ve insanlar) aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler fıslıdayıp dururlar.”

Demek ki insan ve cin şeytanları birbirleriyle koordineli çalışıyorlar. Rakibimiz sadece İblis değildir. İblis ve yordakçıları şüphe üretmekte paslaşmaktadırlar. Genel organizatör ve yetkili İblis'tir ama bütün şeytanlaşmış mahlûklar da onun yardımcısıdır ve İblis'in aklına gelmeyi onlar getirir. Şeytana külahını ters giydirir, derler ya, doğrudur bu söz. Onların toplantıda akıllarına gelmeyi de İblis getirir akıllarına.

Ahiret diye bir endişesi olmayan ve gûnahtan korkmayan kâfir varken karşıda, mümin ise kâfire konuşurken dahi acaba Allah'ın razı olmadığı bir söz söyler miyim, diye endişe eden adamdır. Kâfirin, İblisleşmiş insanın kendi onuru da yoktur ki yalan söylerken utansın.

“Rabbin dileyseydi onlar bunu yapamazdı.”

Yani şeytanla şeytanlaşmış insanların paslaşmalarını, koordineli çalışmalarını eğer Rabbimiz istemeseydi, yapamazlardı. Her peygamberin karşısında İblis ve adamları, Allah izin verdiği için organize olabilmişlerdir.

“Bunun için sen onları uydurdukları yalanlarla baş başa bırak.”

Allah'ın emri bu. O niye böyle dedi, nasıl dedi... bırak, katılma gruplarına. Onları yalan-şüphe-fesatlarıyla baş başa bırak.

“O insan ve cin şeytanları bunu, ahirete inanmayanların gönülleri yaldızlı sözlere meyletsin, sonra ondan hoşlansınlar ve işlemekte oldukları kötülükleri yapmaya devam etsinler diye yaparlar.”

Kardeşlerim,

Demek ki şeytanların organize suçuna Allah izin veriyor. Çünkü onlar temelde ahirete inanmıyorlar ve bunun için de oyuna vurdumduymaz devam etmeleri lazım. Bu da ancak birbirlerine yaldızlı sözle, felsefeyle konuşmalarıyla mümkündür. Her gün İslam'a karşı yeni bir tuzak üretmezlerse kendileri ayakta duramazlar zaten. Çünkü onlara, kendilerini ayakta tutacak enerji olarak düşmanı çökertme iddiası ve bu iddianın doğruluğunu ispat için de yaldızlı sözler lazım.

Mümin, Kur'an'ına kimsenin saldırmamasını yoksa şüpheye düşeceğini söyleyemez. Durum olacak, bin kişiden dokuz yüzü saldıracak ve mümin yine de şüpheye düşmeyecek. İman budur.

Karşımızdaki düşmanlarımızın bizi şüpheye düşürmeleri imanımız sebebiyledir ve Allah'ın imanımızı test etmesidir bu. Eğer dik durabilirsek biz cennete, o cehenneme gidecek. Duramaz da o tarafa kayarsak cehenneme birlikte gideriz.

Ayet-i kerimelerden anladığımızı göre bu durum demek ki sadece bizim ümmetimize mahsus da değil. Musa aleyhisselam Tur-i Sina'ya yani Allah ile mülaki olup vahiy alacağı yere çıktı, geri geldiğinde Samiri denen bir Yahudi'nin altından bir buzağı yaptırdığını ve herkesin ona taptığını gördü. Allah diyen herkesin imtihanıdır şüphe. Sadece sabah namazına kalkmak, kadının tesettürü değil bizim imtihanımız.

Allah'ın şeriatı olduğu gibi imtihandır ve herkesin de yumuşak karnı vardır. Kadınsı miras meselesi ve evlilikle ilgili hükümler, dedikodu furyasıdır. Erkeğinki maldır, miras çalmadır. Allah Teâlâ, herkesin imtihan olacağı bir yer belirlemiştir ve herkes bu noktasını bilmeli, kendine ders çıkarmalıdır.

Her şey Allah'ın elinde. Şeytan becerip de Allah'ın hükmü altında kalan bir organize yapamaz. Bütün bu tehditler ve ağır pozisyonlar Allah'ın elinde olup bitiyor. Düşmanını da yaratıyor, besliyor ve hayat veriyor Allah. Çünkü onlar müminler için gereklidir. "İman ettim deyince bırakacağız mı zannediyorsunuz?" buyuruyor Allah. İmtihan edecek.

Rabbim sensin, cennetine iman ettim ve sana hiçbir şekilde asi olmam diyenler de ona isyan edenler de Allah'ın kudretiyle yaşar. Onları böyle konuşturan da Allah, 'sübhanelle' diyen mümini de Allah konuşturuyor. Allah o Allah'tır. Dolayısıyla biz kimin nimetiyle iman ettik ve namaz kılıyoruz, iyi bilmek zorundayız. Mümin bu iki çizgiyi anlarsa dostu-düşmanını ve saldırıların nereden geleceğini anlar, Peygamber'inin kıymetini bilir.

Bu iki ayet-i kerimeden bazı dersler çıkarmamız gerekiyor. Faydalanacağımız hususları Seyyid Kutub rahmetullahi aleyhin "Fi Zılâli'l-Kur'an"ından iktibas ediyorum.

Ta cennette Âdem aleyhisselamla kavgaya başlayan İblis ve şimdi Amerika'sından diğer güçlerine kadar İslam'a karşı savaş üreten ve bütün şer güçlerin hepsi aynı tavanın balığıdır. Yani bizim besmele çekerken sergilediğimiz hâlet-i ruhiyemiz, müminleri tanklarıyla-medyalarıyla ezmeye çalışanlara karşı da bulunmalıdır.

Müminlerin iki ayrı cephesi yoktur, tek cepheyle savaşıyoruz. Bunu bazen vesvese veren İblis olarak görürüz bazen de bir süper gücün tankları olarak. İkisi de iman yolundaki mücadeleyi imtihan için Allah'ın ortaya çıkardığı güçlerdir.

Hikmetini anlayalım veya anlamayalım, ayrıntılarını bilelim veya bilmeyelim; biz de onlar da imtihan altındadırlar. Onlar da Allah'ın iradesini tecelli ettiriyorlar biz de. Dolayısıyla müminler ve şeytanlar; herkes rolünü oynuyor. Onlar rollerini en iyi şekilde oynarken biz gevşek rol sergileyemeyiz. Cihatsa cihat, ibadetse ibadet; her hâlükârda en iyi rol oynayan biz olmak zorundayız.

Bu mealde olan bölümü Seyyid Kutub rahmetullahi aleyhin eserinden daha geniş okumak da dersimizin bir tavsiyesi olsun.

Biz şeytanları tek tek yakalayıp zincirlere vuramayız –zira Allah salmıştır onları. Yöntemlerini bilerek imanımızı ve ümmetimizi koruyabiliriz.

Aziz kardeşlerim,

İblis'in bir numaralı taktiği korkutma ve ürkütmedir. Allah ise "benden başkasından korkmayın" diye emir buyurmuştur. Al-i İmran suresinin 175. ayetinde bu çok açıktır.

“إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا مِنِّي إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ” “Şeytan, onun peşinden gidenleri korkutur. Siz ise onlardan korkmayın, müminseniz benden korkun.”

Şeytandan korkumuz olup olmadığına dair bir test yapsak herhâlde sonuçlar gayet olumlu çıkar, herkes nihayetinde Ayetelkürsi'yi okuyup şeytandan korunacağını söylerdi. Zaten şeytanın kimseyi korkuttuğu yoktur; ama sigortan olmazsa aç kalırsın der. Diplomasız iş yapamayacağını, iktidara gelen partinin aleyhinde konuşmamak gerektiğini, sakallı olursan işten atılacağını, düğünde 'sakıncalı' konuşursan akrabaların seni defterden sileceğini söyler.

"Genç kızsın sen, böyle öcü gibi giyinirsen kırk yaşına kadar evde kalırsın, şöyle bi' evlen, ondan sonra cihat edersin!" der şeytan. Ondandır korkmasını söylemez kadına. Şeytan korkutmaz, korkunun çukurunu kazıp içine düşmeni bekler.

Süslemeyi iyi becerir şeytan. İyi bir kalıpcıdır. Bunu da Hicr suresinin 39. ayetinde görüyoruz ki, böyle yemin etmiş Rabbinin huzurunda:

İblis dedi ki: Ey Rabbim, beni bu hâle sen getirdin. Ben de dünyanın her şeyini onlara süslü hâle getireceğim ve hepsini saptıracağım." Ama tabii ki *إِلَّا عِبَادَكَ* yani yüreği sana kilitlenmiş kullara yapacak bir şeyi yok şeytanın. Hafif bir boşluk mu buldu, tam da şeytanın aradığı şeydir o.

Genç bir kız veya delikanlı, Buharî-i Şerif ezberlemiş, İbni Hacer şerhini de ders olarak okumuş. Ona "bir de ilahiyat okusaymışsın... müftülüklerde de işin olurmuş..." deyip moralini kıranlar, işte şeytanın "süslü hâle getirme" işini yapıyorlar. Onca hadisi ezberleyene kadar binlerce defa 'sallallahu aleyhi ve sellem' demiştir o genç. Kaldı ki Allah Teâlâ, bir tanesine cennet sözü veriyor bu cümlelerin. Böyle bir bahtiyarlığı diploması yok diye az ve yetersiz görmek... "süslü hâle getireceğim" bu.

Bunu zikretmişken Ebu Gudde hocamdan defalarca dinlediğim bir hatırayı nakletmek isterim. Hayırseverler Kur'an Kursu'ndaki hafız talebelere bir ikindi namazından sonra *(أَنْتُمْ فِي بُحْبُوحَةِ الْجَنَانِ)* diye bir dersi vardı: 'Siz cennetin tam ortasındasınız.' Ebu Davud et-Tayalisi' diye bir muhaddis vardır. Meşhur olan değil bu. O es-Sicistanî'dir.

On yıllardır 'Resûlullah' diyen bir âlim Ebu Davud. Müslüman'ın biri camide görmüş onu. Kapıda durdurmuş ve "senden Allah için bir şey isteyeceğim" demiş ve yapacağına dair söz almış. Dilini uzatmasını istemiş, Ebu Davud da dilini çıkarınca adam, "Ya Rabbi" demiş, "ben iyi bir Müslüman olamadım ama ömrü boyunca 'Resûlullah' diyen bu adamın dilini öpüyorum, bana rahmet et." Ve dilini öpmüş Ebu Davud et-Tayalisi'nin.

Biz diploma düşmanı değiliz. Bütün gençler ilahiyat diploması alsınlar isterim. Nihayetinde bu bir silahtır. Ama alıp dosyaya koyalım diplomayı, kalbimize gömmeyelim. Allah için verilecek ilk şey diplomamız olabilsin, önce dinimizi verip sonra diplomamıza sıra gelsin.

Ambalajlama ve süsleme projesi dışında bir de kuşatma projesi vardır şeytanın. Bir kere gelip 'şunu yap' demez, o sözü çıldırtana kadar söyler. Kendi söyler, arkadaşına söyletir, Twitter'dan mesaj attırır, okul arkadaşına söyletir... pes dedirtene kadar.

Mücadele suresinin 19. ayetinde *إِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَلِيَهُمْ ذَكَرَ اللَّهُ* buyuruyor Rabbimiz: "Şeytan onları kuşattı, onlar da Allah'ın zikrini unuttular böylece."

Elbette şeytan çok ısrarcıdır. Hoca efendiler ve gençler, bir kampa gidip sabah namazına kalkması için çocuklara tembih ettiklerini ve işi de halletmiş olduklarını sanırlarsa yanırlar. Çünkü şeytan kuşatır ve abluka altına alır bir işi yaptırmak için. Sen ise akşam sadece bir kere uyarılmışsın, sabah namazına kalkması için.

Kardeşlerim,

İblis'in proje arkadaşları-ortaklarını da dört taktikle tanıyabiliriz.

Bir: Allah, ümmet-i Muhammed'i emr-i bi'l-maruf ve nehy-i ani'l-münker ile yani iyiliği teşvik edip kötülükten alıkoyan bir karakterle ayakta tutmaktadır. Böyle bir çalışması olmayan, sadece kendinin camiye gidip gelmesiyle ilgilenen ama başkaları umurunda olmayan, kendi alkol kullanmayan ama düğünde kullanılmasına da tepki göstermeyen, kendi kızını örten ama yeğeninin örtünmesiyle ilgilenmeyen, ahlakın ve şeriatın yayılması derdi olmayan herkes bilerek-bilmeyerek karşı tarafa destek olmaktadır.

İyi beslemeyen kötüyü besler. Bizden olmayan onlardandır. Ortada durmak yoktur, ortada olmak münafıklıktır.

İki: Hangi isimle olursa olsun, Allah'ın hayâsızlık ve ahlaksızlık dediği bir eylemi yapan kimse onlardandır. Direkt veya dolaylı olarak yapmıştır, bu hesap Allah'a aittir. Ama o kimse, onların kümesine yumurtlamaktadır.

Üç: Hayâsını ve ümmet onurunu kaybeden, esasen bu ümmetin içindeki varlık nedenini kaybetmektedir. Ümmetin ağırlığını da kaybettirmek ve diğer tarafın ağır olma nedenidir bu. Bir kişiyle ne olur, diye bir şey olmaz, herkes bir kişidir zaten.

Biz yüz bin hayâlı müminken yüz bin ağırlığımız vardır yerkürede. Beş mümin hayâsını, İslam onurunu ve izzet-i nefsinı kaybettiği zaman yüz bin olma gücümüzü kaybettik, doksan dokuz bin dokuz yüz doksan beş olduk demektir.

Dört: Nasıl ve hangi yöntem-gerekleyle olursa olsun, Allah'ın ümmet-i Muhammed'den beklediği namaz, Kur'an okumak vesaire ibadetlerimizin, şeriatımızın değer kaybına neden olan öbür tarafa destek olmuştur. Çünkü Allah bugün yeryüzünde, sözgelimi yedi yüz bin sabah namazı görmek istiyordu. Bugün namaza kalkmayan bin kişi, sayıyı düşürmüştür ve senin İblis olmuştur.

Yeryüzünde bugün yüz zina yapılırsa -maazallah- İblis de yüz kere sevinecek demektir. Üç yüz olduğunda üç yüz kere sevinecektir. Müminler kendi elleriyle Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şeriatının değer kaybetme nedeni olurlarsa, hilafeti ve İslam'ın hudûdunu bir kenara bırakmayı kendi elleriyle yaparsa müminler, bu İblis'e gözün aydın demek gibidir.

Allah bizden Kâbe'mizi ve Peygamber Efendimiz'in kabri şerifini korumamızı istemektedir, koruyacağız. Şeriatını ve sünnetini de korumamızı istemektedir, koruyacağız. Tuğlalarımızı koruduğumuz kadar akidemizi, ahlakımızı ve heyecanımızı da koruyacağız. Zira ahlaksızlar Mescid-i Aksa'ya sahip çıkamaz.

وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.